

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 15. septembra 2011*

V zadevi C-138/10,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Administrativen sad Sofija-grad (Bolgarija) s sklepom z dne 8. marca 2010, ki je prispel na Sodišče 15. marca 2010, v postopku

DP grup EOOD

proti

Direktor na Agencija „Mitnici“,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Tizzano, predsednik senata, J.-J. Kasel, A. Borg Barthet, M. Ilešič (poročevalec), sodniki, in M. Berger, sodnica,

* Jezik postopka: bolgarščina.

generalni pravobranilec: P. Cruz Villalón,
sodna tajnica: C. Strömholm, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 17. marca 2011,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Direktor na Agencija „Mitnici“ V. Tanov, S. Vlkova, N. Jocova in S. Jordanova, zastopniki,
- za bolgarsko vlado E. Petranova in T. Ivanov, zastopnika,
- za češko vlado M. Smolek in V. Štencel, zastopnika,
- za špansko vlado M. Muñoz Pérez, zastopnik,
- za nizozemsko vlado C. Wissels in M. Noort, zastopnici,

– za Evropsko komisijo P. Mihajlova in B.-R. Killmann, zastopnika,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 9. junija 2011

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 4, točka 5, 8(1), prva alineja, 62, 63 in 68 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1791/2006 z dne 20. novembra 2006 (UL L 363, str. 1, v nadaljevanju: carinski zakonik).

- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo DP grup EOOD (v nadaljevanju: DP grup) in Direktor na Agencija „Mitnici“ (direktor carinskega urada) zaradi tožbe, ki jo je ta družba vložila za razveljavitev carinske deklaracije, sestavljene v njenem imenu.

Pravni okvir

Carinski zakonik

- 3 V šesti uvodni izjavi carinskega zakonika je navedeno:

„ker je treba zaradi izrednega pomena, ki ga ima zunanja trgovina za Skupnost, carinske formalnosti in nadzor opustiti ali ju vsaj zmanjšati na minimum“.

- 4 Člen 4 carinskega zakonika določa:

„V tem zakoniku veljajo naslednje opredelitve:

[...]

- (5) ‚Odločba‘ pomeni upravni akt carinskih organov, s katerim le-ti v skladu s carinskimi predpisi odločijo o določeni zadevi, pri čemer ima to dejanje pravni učinek za eno ali več določenih ali določljivih oseb; ta izraz, med drugim, pomeni, zavezujoče potrdilo v smislu člena 12.

[...]

(17) ‚Carinska deklaracija‘ pomeni dejanje, s katerim oseba v predpisani obliki in na predpisan način izrazi voljo dati blago v določen carinski postopek.

[...]“

5 Člen 59(1) tega zakonika določa:

„Za vsako blago, ki naj bi bilo dano v carinski postopek, je treba vložiti deklaracijo za ta carinski postopek.“

6 Člen 62 tega zakonika določa:

„1. Pisne deklaracije je treba izdelati na obrazcu, ki ustreza uradnemu vzorcu, predvidenemu v ta namen. Deklaracije morajo biti podpisane in vsebovati vse navedbe, ki so potrebne za uporabo določb o carinskem postopku, za katerega je blago deklarirano.

2. Deklaraciji je treba priložiti vse dokumente, ki so potrebni zaradi uporabe določb o carinskem postopku, za katerega je blago deklarirano.“

7 Člen 63 carinskega zakonika določa:

„Deklaracije, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 62, carinski organi nemudoma sprejmejo, če je sicer blago, na katero se nanašajo, predloženo carini.“

8 Člen 66 tega zakonika določa:

„1. Carinski organi na zahtevo deklaranta razveljavijo že sprejeto deklaracijo, če deklarant dokaže, da je bilo blago pomotoma deklarirano za carinski postopek, ki je naveden v tej deklaraciji, ali da zaradi posebnih okoliščin vnos blaga v carinski postopek, za katerega je bilo deklarirano, ni več upravičen.“

Če pa so carinski organi deklaranta seznanili o tem, da bodo opravili pregled blaga, se lahko zahtevek za razveljavitev deklaracije sprejme šele po opravljenem pregledu.

2. Deklaracijo je po odobritvi prepustitve blaga mogoče razveljaviti zgolj v primerih, določenih skladno s postopkom odbora.

3. Razveljavitev deklaracije ne vpliva na uporabo veljavnih kazenskih določb.“

9 Člen 68 carinskega zakonika določa:

„Carinski organi lahko zaradi preverjanja sprejetih deklaracij:

(a) preverijo dokumente, ki se nanašajo na deklaracijo, in dokumente, ki so ji priloženi. Carinski organi lahko od deklaranta zahtevajo, da jim predloži dodatne dokumente zaradi preverjanja točnosti navedb v deklaraciji;

(b) pregledajo blago in po potrebi vzamejo vzorce blaga zaradi analize ali podrobnega preverjanja.“

10 Člen 71 tega zakonika določa:

„1. Rezultati preverjanja deklaracije služijo kot podlaga za uporabo določb o carinskem postopku, v katerega je dano blago.

2. Če se deklaracija ne preveri, se določbe odstavka 1 uporabijo na podlagi navedb v deklaraciji.“

Izvedbena uredba

- ¹¹ Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 (UL L 253, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 214/2007 z dne 28. februarja 2007 (UL L 62, str. 6, v nadaljevanju: izvedbena uredba) v členu 199(1) določa:

„Oddaja deklaracije na carinskem uradu, ki jo podpiše deklarant ali njegov zastopnik, velja brez poseganja v morebitno uporabo kazenskoopravnih predpisov za obveznost v skladu z veljavnimi določbami glede:

- točnosti navedb v deklaraciji,

- pristnosti priloženih dokumentov

in

- upoštevanja vseh obveznosti v zvezi s predložitvijo zadevnega blaga v ustrezni postopek.“

12 Člen 251 te uredbe določa:

„Z odstopanjem od člena 66(2) [carinskega] zakonika se lahko carinska deklaracija po odobritvi prepustitve pod naslednjimi pogoji razveljavi:

[...]“.

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 13 Družba DP grup je prek pooblaščenca 13. marca 2007 na Mitniško bjuro Kremikovci (carinski urad Kremikovci) v Sofiji (Bolgarija) vložila carinsko deklaracijo za uvoz „zamrznjenih puranjih beder brez kosti, začinjjenih z belim poprom“, iz Brazilije, da bi jih sprostila v prosti promet.
- 14 Carinski organ je to deklaracijo sprejel istega dne. Carinski uradnik je podpisal dokument in na njegovi hrbtni strani zapisal:

„Opravljen je bil pregled dokumentov v zvezi s poljem 44 v skladu s členom 218 [izvedbene uredbe]. Tarifna oznaka v polju 33 ustreza označbi blaga v polju 31 in [integrirani tarifi evropskih Skupnosti, uvedeni s členom 2 Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 256, str. 1)]. Carinska vrednost je bila določena v skladu s členom 29 carinskega

zakonika. Ne gre za blago s preferencialnim poreklom. Izpolnjeni so pogoji za uporabo postopka ‚posebne uporabe‘. Zapisnik št. 120/13.03.2007 o natančni carinski kontroli na letališču v Sofiji. Zaradi suma nepravilne tarifne uvrstitve so bili odvzeti vzorci za laboratorijsko preiskavo v osrednjem kemičnem laboratoriju [...]“.

- 15 V točki 13 zapisnika o pregledu blaga št. 120/13.03.2007 je navedeno, da blago glede na vrsto in količino ustreza tistemu, ki je navedeno v carinski deklaraciji, in da so bili odvzeti vzorci za laboratorijsko analizo.

- 16 Znesek uvoznih dajatev, izračunan na podlagi tarifne številke, ki jo je navedla družba DP grup, in sicer 22.646,88 BGN, je bil vpisan v ustrezno polje carinske deklaracije.

- 17 Carinski organ je 25. marca 2007 odobril prepustitev uvoženega blaga.

- 18 Na podlagi rezultatov laboratorijske analize je carinska uprava družbi DP grup z dopisom z dne 17. aprila 2007 sporočila, da tarifna uvrstitev tega blaga ni bila pravilna in da to pomeni kršitev carinske zakonodaje.

- 19 Zato je carinski organ določil dodatne zneske, in sicer carine v višini 49.754,31 BGN, davek na dodano vrednost v višini 11.293,75 BGN in zamudne obresti od teh zneskov, ter družbo DP grup pozval, naj jih plača.

- 20 Družba DP grup je na Administrativen sad Sofija-grad vložila tožbo, v kateri je predlagala razveljavitev carinske deklaracije z dne 13. marca 2007, ker uvozne dajatve v skupnem znesku 22.646,88 BGN, ki so v njej navedene, niso bile izračunane pravilno.
- 21 Iz predložitvene odločbe je razvidno, da je družba DP grup pred tem sodiščem trdila, da je carinska deklaracija iz postopka v glavni stvari upravni akt, zoper katerega je mogoče vložiti tožbo. Ta družba namreč meni – pri čemer priznava, da ni pravilno navedla tarifne številke – da je carinski organ, ker je to številko sprejel, zaradi podpisa uradnika ob sprejemu te deklaracije to številko „potrdil“. Zato naj bi bila carinska deklaracija izrecna izjava volje carinskih organov in naj bi za deklaranta ustvarjala pravice in obveznosti, zaradi česar naj bi imela pravne narave izpodbojnega akta.
- 22 Družba DP grup je v utemeljitev svoje tožbe navedla, da je carinska deklaracija iz postopka v glavni stvari zaradi nepravilno navedene tarifne številke v njej nična. Trdila je tudi, da carinske dajatve, izračunane na podlagi nezakonite deklaracije, niso bile v skladu s cilji bolgarske carinske zakonodaje in so ji zato povzročile škodo.
- 23 Administrativen sad Sofija-grad je 21. julija 2008 sprejelo sklep, s katerim je ugotovilo, da tožba ni dopustna, ker ne gre za izpodbojni upravni akt, saj po njegovem mnenju carinska deklaracija, ki jo izpolni deklarant in jo sprejmejo carinski organi, ni akt, ki se lahko izpodbija po sodni poti.
- 24 Družba DP grup je zoper ta sklep vložila pritožbo na Vrhoven administrativen sad (vrhovno upravno sodišče), ki je ugotovilo, da je carinska deklaracija iz postopka v glavni stvari – čeprav jo je izpolnil deklarant sam – iz razlogov, navedenih v točki 21

te sodbe, posamičen upravni akt, ki nedvomno posega v položaj deklaranta. Vrhoven administrativen sad, katerega smernice v zvezi z razlago in uporabo zakonov so po bolgarskem pravu zavezujoče pri poznejšem obravnavanju zadeve, je zadevo vrnil istemu senatu Administrativen sad Sofija-grad v nadaljnje obravnavanje.

- 25 Predložitveno sodišče meni, da je odločitev v postopku v glavni stvari odvisna od razlage določb prava Unije na carinskem področju, ki se uporabijo, in da se v navedeni zadevi postavlja zlasti vprašanje obsega in vsebine nadzora skladnosti carinskih deklaracij s pogoji iz člena 62 carinskega zakonika in, konkretnije, vprašanje, ali morajo carinski organi v okviru tega nadzora preveriti, ali je tarifna številka, ki jo je navedel deklarant, pravilna.
- 26 Poleg tega je pojasnilo, da lahko carinski organi, če navedena tarifna številka ni pravilna in naknadno ni popravljena v skladu s členom 65 carinskega zakonika, deklarantu naložijo sankcije za storjeni carinski prekršek, zlasti pa lahko v okviru postopka, določenega za to v nacionalnem pravu, zaplenijo blago in z njim razpolagajo. Po mnenju tega sodišča je očitno, da se poskuša družba DP grup s tožbo izogniti neugodnim pravnim posledicam, kakršne so tiste, ki so navedene zgoraj.
- 27 V teh okoliščinah je Administrativen sad Sofija-grad prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali je treba v okoliščinah postopka v glavni stvari člen 63 [carinskega zakonika] razlagati tako, da je carinski organ dolžan le preveriti skladnost carinske deklaracije s pogoji iz člena 62 tega [zakonika], s tem da opravi le nadzor dokumentov

v obsegu, ki je naveden v členu 68 [tega zakonika], in le na podlagi predloženih dokumentov sprejeti odločbo o sprejemu carinske deklaracije, če se pojavi dvom o pravilnosti tarifne oznake blaga in je za določitev te oznake potrebno izvedensko mnenje?

2. Ali je treba v okoliščinah postopka v glavni stvari odločbo carinskega organa o takojšnjem sprejemu carinske deklaracije v skladu s členom 63 [carinskega zakonika] obravnavati kot odločbo carinskega organa v skladu s členom 4, točka 5, v povezavi s členom 8(1), prva alinea, [tega zakonika], in sicer glede celotne vsebine oddane carinske deklaracije, če so istočasno izpolnjene naslednje okoliščine:

(a) odločba carinske uprave o sprejemu carinske deklaracije je bila sprejeta le na podlagi dokumentov, ki so bili predloženi skupaj s carinsko deklaracijo,

(b) pri potrebnem preverjanju pred sprejemom carinske deklaracije je obstajal sum, da deklarirana tarifna oznaka blaga ni bila pravilna,

(c) pri potrebnem preverjanju pred sprejemom carinske deklaracije so bile informacije o vsebini deklariranega blaga – ki so upoštevne za pravilno določitev tarifne oznake – nepopolne,

(d) pri preverjanju pred sprejemom carinske deklaracije je bil odvzet vzorec za izdelavo izvedenskega mnenja zaradi pravilne določitve tarifne oznake blaga?

3. Ali je treba v okoliščinah postopka v glavni stvari člen 63 [carinskega zakonika] razlagati tako:

(a) da dopušča, da se zakonitost sprejema carinske deklaracije izpodbija pred sodiščem po prepustitvi blaga, ali pa tako,

(b) da sprejema carinske deklaracije ni mogoče izpodbijati, ker se z njim le evidentira deklaracija blaga pri carinskih organih in določi čas nastanka carinskega dolga pri uvozu in ne gre za odločbo carinskega organa o vprašanju pravilne tarifne uvrstitve in zneska uvoznih dajatev, ki jih je treba plačati na podlagi te deklaracije?“

Vprašanja za predhodno odločanje

²⁸ Opozoriti je treba, da je v okviru postopka iz člena 267 PDEU zgolj nacionalno sodišče, ki odloča o sporu in mora prevzeti odgovornost za sodno odločbo, dolžno glede na posebnosti zadeve presoditi o potrebi po sprejetju predhodne odločbe, da bi lahko izdalo sodbo, in o upoštevni vprašanji, ki jih postavi Sodišču (glej zlasti sodbi z dne 2. aprila 2009 v zadevi Elshani, C-459/07, ZOdl., str. I-2759, točka 40, in z dne 16. decembra 2010 v zadevi Skoma-Lux, C-339/09, ZOdl., str. I-13251, točka 21).

- 29 Vendar mora Sodišče v okviru tega postopka nacionalnemu sodišču dati koristen odgovor, ki mu omogoča rešitev spora, o katerem odloča. Zato mora Sodišče po potrebi preoblikovati vprašanja, ki so mu predložena. Poleg tega mora Sodišče podati razlago vseh določb prava Unije, ki jih nacionalna sodišča potrebujejo za odločanje v sporih, ki so jim predloženi, čeprav te določbe niso izrecno navedene v vprašanjih, ki mu jih predložijo ta sodišča (glej v tem smislu zlasti sodbe z dne 8. marca 2007 v zadevi Campina, C-45/06, ZOdl., str. I-2089, točki 30 in 31; z dne 26. junija 2008 v združenih zadevah Wiedemann in Funk, C-329/06 in C-343/06, ZOdl., str. I-4635, točka 45, in z dne 14. oktobra 2010 v zadevi Fufß, C-243/09, ZOdl., str. I-9849, točka 39).
- 30 V zvezi s tem je po eni strani iz odločbe predložitvenega sodišča razvidno, da se tožba, ki mu je predložena, nanaša na razveljavitev carinske deklaracije iz postopka v glavni stvari, in ne na razveljavitev sprejema te deklaracije kot takega. Po drugi strani je iz spisa razvidno, da je družba DP grup predlagala razveljavitev navedene deklaracije po tem, ko je carinski organ odobril prepustitev blaga iz postopka v glavni stvari.
- 31 V teh okoliščinah želi predložitveno sodišče s predloženimi vprašanji izvedeti, ali je treba določbe prava Unije na carinskem področju razlagati tako, da lahko deklarant po tem, ko carinski organi odobrijo prepustitev blaga, od sodišča zahteva razveljavitev carinske deklaracije, ki se nanaša na to blago.
- 32 Da bi odgovorili na tako preoblikovana vprašanja, je treba preučiti pravno naravo in obseg carinske deklaracije.

- 33 Kot je razvidno iz člena 59(1) carinskega zakonika, carinsko pravo Unije uvaja načelo, da je za vsako blago, ki naj bi bilo dano v carinski postopek, treba vložiti deklaracijo.
- 34 Določitev elementov, ki so nujni za uporabo carinske zakonodaje za blago, tako ni izvedena na podlagi ugotovitev carinskih organov, ampak na podlagi podatkov, ki jih predloži deklarant.
- 35 Carinska deklaracija je zato – kot je razvidno iz člena 4, točka 17, carinskega zakonika – dejanje, s katerim deklarant v predpisani obliki in na predpisan način izrazi voljo dati blago v določen carinski postopek. Zato ta deklaracija kot enostranski akt ni „odločba“ v smislu člena 4, točka 5, navedenega zakonika.
- 36 Glede pisnih carinskih deklaracij člen 68 tega zakonika carinskim organom omogoča, da preverijo podatke, ki jih je predložil deklarant.
- 37 Ker pa je cilj carinskega zakonika, kot je izražen v njegovi šesti uvodni izjavi, kar najbolj omejiti carinske formalnosti in nadzor, ta zakonik carinskim organom ne nalaga sistematičnega opravljanja teh preverjanj. Tako člen 71(2) navedenega zakonika določa, da se določbe o carinskem postopku, v katerega je dano blago, če se carinska deklaracija ne preveri, uporabijo na podlagi podatkov iz te deklaracije.

- 38 Sistem, ki je opisan zgoraj in ki ne določa, da se carinske deklaracije sistematično preverjajo, predpostavlja, da deklarant carinskim organom predloži pravilne in popolne podatke. Člen 199(1), prva alineja, izvedbene uredbe namreč določa, da oddaja deklaracije na carinskem uradu, ki jo podpiše deklarant ali njegov zastopnik, velja za zavezo v skladu z veljavnimi določbami glede pravilnosti navedb v deklaraciji.
- 39 V zvezi s tem je treba poudariti, kot je pojasnil generalni pravobranilec v točki 29 sklepnih predlogov in v nasprotju s trditvami družbe DP grup pred predložitvenim sodiščem, da člen 63 carinskega zakonika carinskim organom, kadar ti sprejmejo carinsko deklaracijo, ki jo je podpisal deklarant ali njegov zastopnik, nalaga, da preverijo le spoštovanje pogojev iz te določbe in člena 62 tega zakonika. Zato ti organi ob sprejemu carinske deklaracije ne ugotavljajo pravilnosti podatkov, ki jih je predložil deklarant in za katere ta prevzema odgovornost. Iz besedila člena 68 navedenega zakonika je namreč razvidno, da sprejem deklaracije navedenim organom ne odvzema pravice naknadnega preverjanja pravilnosti teh podatkov, če je potrebno tudi po prepustitvi blaga.
- 40 Obveznost deklaranta, da predloži pravilne podatke, velja tudi za določitev pravilne tarifne podštevilke pri tarifni uvrstitvi blaga (glej po analogiji sodbo z dne 23. maja 1989 v zadevi Top Hit Holzvertrieb proti Komisiji, 378/87, Recueil, str. 1359, točka 26), pri čemer lahko deklarant v primeru dvoma od carinskih organov v skladu s členom 12 carinskega zakonika predhodno zahteva zavezujočo tarifno informacijo.
- 41 Zgoraj navedena obveznost logično vključuje tudi načelo nepreklicnosti že sprejete carinske deklaracije, izjeme od tega načela pa so strogo določene z zakonodajo Unije na tem področju.

- 42 Čeprav carinski zakonik ne določa možnosti, da bi deklarant dosegel razveljavitev carinske deklaracije, ki jo je predložil, pa mu člen 66(1), prvi pododstavek, tega zakonika omogoča, da od carinskih organov zahteva razveljavitev že sprejete deklaracije, če dokaže, da je bilo blago pomotoma deklarirano za carinski postopek, ki je naveden v tej deklaraciji, ali da zaradi posebnih okoliščin vnos blaga v carinski postopek, za katerega je bilo to blago deklarirano, ni več upravičen.
- 43 Člen 66(2) tega zakonika določa, da deklaracije po odobritvi prepustitve blaga ni mogoče razveljaviti, razen v nekaterih primerih. Ti primeri pa so opredeljeni v členu 251 izvedbene uredbe.
- 44 Iz besedila navedenega člena 66 je razvidno, da mora deklarant, kadar na lastno pobudo zahteva razveljavitev carinske deklaracije, svoj zahtevek nasloviti na carinske organe, in ne na sodišča.
- 45 Navedeni organi morajo tako po koncu presoje – ob tem da je mogoče vložiti pravno sredstvo pred sodiščem – bodisi z obrazloženo odločbo zavrniti zahtevek deklaranta bodisi razveljaviti deklaracijo (glej po analogiji sodbo z dne 20. oktobra 2005 v zadevi Overland Footwear, C-468/03, ZOdl., str. I-8937, točka 50).
- 46 Glede okoliščine, da se – po mnenju predložitvenega sodišča – družba DP s tožbo, vloženo pri njem, poskuša izogniti morebitnim sankcijam zaradi kršitve v zvezi z napačno tarifno uvrstitvijo uvoženega blaga pri sestavljanju carinske deklaracije iz postopka v glavni stvari, zadostuje poudariti, da v skladu s členom 66(3) carinskega zakonika razveljavitev deklaracije ne vpliva na uporabo veljavnih kazenskih določb.

47 Poleg tega je treba glede navodil, ki jih je predložitvenemu sodišču dalo Vrhoven administrativen sad, opozoriti, da je Sodišče razsodilo, da pravo Unije nasprotuje temu, da je nacionalno sodišče, ki o zadevi ponovno odloča po tem, ko mu je zadevo vrnilo hierarhično višje sodišče, pri katerem je bila vložena pritožba, v skladu z nacionalnim procesnim pravom vezano na pravno presojo hierarhično višjega sodišča, če glede na razlago, za katero se je obrnilo na Sodišče, ocenjuje, da ta presoja ni v skladu s pravom Unije (sodba z dne 5. oktobra 2010 v zadevi Elchinov, C-173/09, ZOdl., str. I-8889, točka 32).

48 Glede na navedeno je treba na postavljena vprašanja odgovoriti, da je treba določbe prava Unije na carinskem področju razlagati tako, da deklarant od sodišča ne more zahtevati razveljavitve carinske deklaracije, ki jo je sestavil, če so jo carinski organi sprejeli. Ta deklarant pa lahko, nasprotno, pod pogoji iz člena 66 carinskega zakonika od teh organov zahteva, naj to deklaracijo razveljavijo, in to tudi po tem, ko so odobrili prepustitev blaga. Navedeni organi morajo tako po koncu presoje – ob tem da je mogoče vložiti pravno sredstvo pred sodiščem – bodisi z obrazloženo odločbo zavrniti zahtevek deklaranta bodisi razveljaviti deklaracijo.

Stroški

49 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

Določbe prava Unije na carinskem področju je treba razlagati tako, da deklarant od sodišča ne more zahtevati razveljavitve carinske deklaracije, ki jo je sestavil, če so jo carinski organi sprejeli. Ta deklarant pa lahko, nasprotno, pod pogoji iz člena 66 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1791/2006 z dne 20. novembra 2006, od teh organov zahteva, naj to deklaracijo razveljavijo, in to tudi po tem, ko so odobrili prepustitev blaga. Navedeni organi morajo tako po koncu presoje – ob tem da je mogoče vložiti pravno sredstvo pred sodiščem – bodisi z obrazloženo odločbo zavrniti zahtevek deklaranta bodisi razveljaviti deklaracijo.

Podpisi